

[O. C. Heilesen.]

det er derfor fuldkommen urigtigt at slutte fra Proceduren ved Nævningetinget til Proceduren i Højesteret.

Endelig er det med Hensyn til Spørgsmaalet om offentlig Votering min Opfattelse, at naar Ændringsforslagene under Numrene 10, 11 og 47 fra alle Sider maa erkendes at være upraktiske og uhensigtsmæssige, saa er det det logiske, at vi, hvis disse Ændringsforslag opretholdes, stemmer imod dem. Thi hvis vi vedtog dem, vilde vi medvirke til, at der blev gennemført en Ordning, som vi selv anser for uhensigtsmæssig. Naar det ærede Medlem mener, at jeg har Ret i min Kritik af disse Ændringsforslag, synes jeg, at den logiske Konsekvens maa være, at det ærede Medlem følger mig og stemmer imod disse Ændringsforslag, hvis de opretholdes.

Maa jeg med Hensyn til Underretssagførernes Stilling bemærke, at jeg har allerede i Fredags sagt, at jeg sympatiserer med en Ordning, der imødekommer Ønskerne hos de Underretssagførere, som falder ind under § 1031 i Retsplejeloven, og som jo ifølge denne Overgangsforanstaltning har Ret til at møde for Landsretten. Disse Sagførere har jo en god Uddannelse, idet det at faa 1ste Karakter til dansk juridisk Eksamen efter min Mening fuldt vel kan sidestilles med at faa 2den Karakter af 1ste Grad til fuldstændig juridisk Embedseksamen. Jeg finder derfor ikke noget til Hinder for, at man imødekomme disse Underretssagføreres Ønske; eventuelt kunde man gøre det saadan, at man gav dem Adgang til at underkaste sig Landsretsprøven. Saa kunde der i hvert Fald ikke gøres nogen berettiget eller begrundet Indvending.

Axel Dam: Hverken det ærede Medlem Hr. Willesen eller jeg er Jurister; vi har ikke haft nogen Repræsentant i Udvalget, vi har ikke haft Adgang til noget Partimøde, hvor mere sagkyndige Mennesker kunde vejlede os. Det bør derfor ikke undre nogen, at vi ikke kunde se til Bunds i Konsekvenserne af de 114 forskellige Forslag, af hvilke mange er af saa vanskelig Natur, at meget kyndige Jurister indbyrdes har forskellige Meninger om dem, f. Eks. Spørgsmaalet om offentlig Votering i Højesteret. Til dette sidste Spørgsmaal tør vi paa dette Tidspunkt ikke tage Standpunkt.

Vi er naturligvis principielt Tilhængere af Offentlighedsprincippet; men vi er ogsaa Tilhængere af Beskyttelsen for Privatlivets

Fred. Derfor mener vi ogsaa, at der maa ske nogle Indskrænkninger i Offentligheden bl. a. i Henseende til Gengivelse i Pressen, saaledes at vi finder at burde tiltræde de Forslag, som er fremkommet paa Foranledning af Dansk Kvindesamfund.

Da vi stræber hen imod saa vidt muligt gratis Retspleje, at det ikke skal koste et Menneske noget at faa sin Ret, maa vi selvfølgelig ogsaa stemme for, at de Udgifter, hvortil Ændringsforslaget under Nr. 54 refererer sig, ikke paalignes Parterne.

Endelig er der et Ændringsforslag, som jeg gerne positivt og meget varmt vil anbefale, og det er det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen om, at Staten ikke skulde kræve større Humanitet af sine Borgere, naar de optræder som Kreditorer, end den selv udviser. Ja, jeg vil endogsaa dertil føje, at jeg finder, at man kan føle en større moralsk Forpligtelse til at betale den Gæld, man selv frivilligt har paadraget sig, end den, som paatvinges en af et mere eller mindre vilkaarligt eller næsvist Skattevæsen.

Formanden: „Næsvist“ er et temmelig stærkt Udtryk at bruge overfor Skattevæsenet.

Axel Dam: Det er et stærkt Udtryk, det indrømmer jeg, det var ogsaa tiltænkt.

Ogsaa Besørgelsen af Stævninger gennem Postvæsenet ser vi paa under Synspunktet; et vist Værn for Privatlivets Fred, og vi kan ikke se nogen større Betænkelse ved at slutte os til det.

Fraenkel: Det har glædet mig meget at læse det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesens Udtalelser under Omtalen af Ændringsforslagene Nr. 4—9, saa vidt de gik ud paa at kræve en mere betryggende Ordning med Hensyn til Pressens Forhold til Retsforhandlingen. Jeg er saa heldig at kunne gøre opmærksom paa, at jeg — det var vist i 1907—08, ved en eller anden Lejlighed, hvor vi har haft Retsplejeloven til Behandling — har udtalt mig i ganske samme Aand som det ærede Medlem. Jeg kalder det et Held, fordi jeg i Øjeblikket netop ligger i Karambolage med forskellige Blade, som uden det naturligvis deri vilde se en særlig Anledning for mig til at slutte mig til det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen. Derfor kalder jeg det et Held, at jeg for saa mange Aar siden har udtalt mig netop i ganske samme Aand som han. Derimod var jeg ikke saa glad ved at